

Karakteristieken op 29 december 2009

- People to People steunt 38 gezinnen in Lalibela
 - In Addis Abeba studeren 3 studenten met hulp van de stichting.
 - De stichting exploiteert vier People to People Information Centers (o.a. computers en boeken)
 - P2P heeft een kippenproject op de Getergie school voor kinderen met “special needs”
 - De openbare bibliotheek van Lalibela wordt door P2P met boeken geholpen.
 - People to People zorgt voor de werkgelegenheid van zeven fulltime medewerkers en drie part timers.
 - Maandelijkse vaste kosten € 868,94.
 - De vaste sponsors zorgen elke maand voor 931 euro.
 - De kosten schommelen rond de 1%.
-

Het was alweer de twaalfde keer dat ik mijn tassen heb gepakt om naar Ethiopië af te reizen. Broer Bart kon helaas ook dit jaar niet mee maar ik had deze keer wel wat meer tijd tot mijn beschikking om de klus te klaren.

Algemeen

Natuurlijk gaat de crisis niet aan Ethiopië voorbij maar, zo op het oog, is daar weinig van te merken. In Addis wordt nog steeds gebouwd en cement is ook nu nog een schaars, dus relatief duur, product. Door het hele land worden, onder leiding van ijverige Chinezen, wegen aangelegd of hersteld. Er is ook dit jaar een stevige inflatie waardoor de Birr is gedevalueerd. Het maakt geïmporteerde artikelen zoals: medicijnen, benzine en computers fors duurder.

Zurianesh

Op weg naar Lalibela kreeg ik het droevige bericht dat onze medewerkster Zurianesh na een ziekbed van twee dagen op 26 jarige leeftijd was overleden. Zurianesh heeft bijna vijf jaar in ons informatiecentrum op de Getergie school gewerkt. Zowel Bart als ik zullen haar herinneren als een lieve meid die altijd voor de kinderen klaarstond en ervoor zorgde dat het centrum er altijd netjes uitzag. Zij zorgde voor haar invalide moeder en een zusje. Niet voor niets hebben wij altijd een voorziening voor sociale hulp en uit dat potje hebben we een bedrag aan de moeder gegeven zodat ze in ieder geval zonder financiële zorgen haar verdriet kan verwerken.

Informatiecentrum

Alle drie de informatiecentrums worden nog steeds optimaal gebruikt. In de leeszalen zijn altijd wel kinderen te vinden, in de computercentrums is dat een beetje afhankelijk van het rooster van de andere lessen. Hoe dan ook maar liefst 194 leerlingen volgen nu een computeropleiding.

Onze computerman heeft alle apparatuur en netwerken gecontroleerd en slechts één computer vertoonde problemen. Nou ja; problemen: er was geen beweging in te krijgen. Men had verzuimd de stabilisator aan te zetten en dat apparaat is in Lalibela echt nodig om het verschil in elektriciteitspanning op te vangen. Uiteindelijk kon onze leverancier in Addis de computer weer voor een redelijk bedrag aan de praat krijgen.

Shumsheha

Soms worden lettergrepen lichtelijk ingeslikt dus het duurde even voordat ik doorhad dat de Shumsheha school door het Onderwijsbureau van Lalibela was uitgekozen als vestigingsplek van ons vierde informatiecentrum. De Shumsheha school is net als de andere scholen waar wij werken een basisschool. Er zitten, lopen en spelen ongeveer 800 kinderen die ons, naar mijn gevoel, allemaal tenminste een keer voor de voeten hebben gelopen. Toch leuk al die enthousiaste gastjes die het alleen maar over de computers hadden. Wij kunnen het ons nog steeds niet voorstellen maar in het hele dorpje, dat op ongeveer één uur rijden van Lalibela ligt, is geen enkele computer is te vinden. Vooral de logistiek van dit project moest goed worden gepland want even terug naar Lalibela kost nogal wat tijd. Onze medewerkers zijn inmiddels zo ervaren dat het lokaal al na één week van timmeren, lassen en schilderen ingericht kon worden. De overdracht aan de school is altijd een feestelijke gebeurtenis waarbij de notabelen, de ouderraad en natuurlijk de onderwijzers aanwezig zijn. Tijdens de koffiereceremonie worden er veel vriendelijke woorden uitgewisseld maar het leukste van de bijeenkomst is toch het moment dat de ongeduldige kinderen dan eindelijk hun nieuwe informatiecentrum mogen bestormen. Ik wil altijd wat actiefoto's mee en daarvoor werden er ook wat figuranten in de leeszaal gezet. Later bleek dat de selectie nogal willekeurig was geweest want een van de kinderen zei later dat hij nog helemaal niet kon lezen; dat hij daar oprecht in was bleek uit het boek dat hij omgekeerd in zijn handjes had.

Kippenproject

Eigenlijk had dit kopje in het meervoud moeten staan maar helaas is van onze twee projecten er een ter ziele. Als je dit soort activiteiten wilt ontplooiën moet je natuurlijk overal aan denken maar...slangen? En dat zijn nou net de beestjes die ons kippenproject op de Kechin Mesk school hebben geneukt. De mormels wisten altijd wel weer een gaatje te vinden om de kippen en eieren te lijf te gaan. Afgezien van de dode kippen vond ik het ook gevaarlijk voor de kinderen. Die zijn overigens wel gewend zo af en toe een slang te treffen maar toch. Op de Getergie school spelen dit soort problemen niet maar daar waren voldoende andere - hoe zal ik het noemen - uitdagingen.

Toen ik verleden jaar uit Lalibela vertrok was het fundament van de kippenschuur zo goed als klaar en uit de beschrijving die ik later kreeg had ik het idee dat alles conform de tekening was gebouwd. Dat klopte maar ten dele: De binnenhokken waren prima gesegmenteerd maar men was vergeten dat ook in het buitenhok te doen. De legkippen en broedkippen liepen vrolijk door elkaar en voor de hanen stonden de deuren van alle hokken uitnodigend open. We hebben het doelgroepenbeleid wat scherper aangezet en onneembare scheidingswanden in het buitenhok laten maken. Samen met een medewerker van het Agricultural Office hebben we een duidelijke instructie gemaakt voor de twee meisjes die verantwoordelijk zijn voor de dagelijkse gang van zaken. Dat enige sturing op zijn plaats is bleek toen ik wilde controleren hoeveel eieren er onder de broedkippen lagen. De warme nesten bleken leeg omdat ook de broedeieren naar de markt waren gebracht. Maar goed al doende leert men en volgens de mail die ik verleden week ontving gaat nu alles naar wens.

Nieuw project

Elk jaar proberen we zoveel mogelijk Engelstalige informatieve boeken uit Nederland mee te nemen en kopen we in Addis ook de nodige exemplaren. Een hoop werk want afgezien van het gesjouw worden de boeken netjes gekaafd; dat is allemaal niet erg maar dan moeten de boeken wel gebruikt worden en dat valt wat tegen. Het is niet zo moeilijk vast te stellen welke boeken regelmatig gelezen worden. Een "groezeligheid test" maakt dat al snel duidelijk. Bij de les- en kinderboeken zelfs overduidelijk! Het blijkt dat de onderwijzers niet al te veel gebruik maken van de voor hen bedoelde informatieve boeken. Misschien wel begrijpelijk dat zij na een lange drukke schooldag liever naar huis gaan in plaats van nog eens in allerlei boeken te snuffelen. Hoe dan ook, na overleg met de directie van de scholen, hebben we besloten die boeken aan de openbare bibliotheek over te dragen. Net als in Nederland is de bibliotheek 6 dagen per week geopend en kan iedereen daar op zoek gaan naar informatie. Anders dan bij ons is het niet mogelijk de boeken mee naar huis te nemen; een grote leeszaal biedt echter ruime leestafels en voldoende rust om geconcentreerd te lezen.

Het bestuur van de bibliotheek was blij verrast met ons voorstel ons te willen inzetten voor het uitbreiden van de schamele collectie. Na de kippen zijn we weer eens toe aan iets anders!

Spiegelen

Ik denk dat ik van trots groeide toen ik hoorde dat drie van onze afgestudeerde studenten eenmaal weer terug in Lalibela een associatie hebben opgericht. Samen met wat vrienden begeleiden zij een groepje straatkinderen. Maandelijks doneren de leden van de groep en hun sympathisanten wat geld om schoolmateriaal en kleren voor die kinderen te kopen.

Studenten

Vier van onze studenten hebben dit jaar hun opleiding succesvol afgerond en drie daarvan hebben inmiddels een leuke baan. Toevallig was de graduation van Misgan op de laatste dag van mijn verblijf in Ethiopië. Leuk om dat eens mee te maken. Bloemenverkopers en fotograferende familieleden bij de poort van de universiteit en nerveuze studenten die zich zichtbaar ongemakkelijk voelden in hun graduation kostuums. Na speeches en vrolijke zanggroepen was het grote moment daar. Alle studenten moesten opstaan en met hun hand omhoog de eed van hun beroepsgroep uitspreken. Wat volgde was een emotionele ontlading met veel tranen en gelukzalige gezichten.

Gezinnen

Door de inflatie is de koopkracht van de mensen fors omlaag gegaan. In overleg met onze manager in Lalibela hebben we besloten het maandbedrag met 25% te verhogen. Wij hebben daar de ruimte voor, niet alleen omdat de koers waarvoor wij nu onze Euro's inwisselen nog nooit zo laag is geweest, maar ook omdat we dit jaar wat minder dure studenten in de "kost" hebben. Alle gezinnen zijn bezocht en alles gaat naar wens. De directeuren van de scholen hadden weer een lijstje gemaakt van schrijnende gevallen en dit keer konden we 13 extra gezinnen in het project opnemen.

Foto's

Ook dit jaar kunnen jullie een **beeldverslag** van onze reis bekijken op onze site www.sp2p.nl (kijk bij fotogalerij)

Ondertussen in Nederland

- De Jozefschool De Goorn houdt nog steeds kledingacties. (€ 562,36)
- Wij krijgen van de stichting 40MM een bedrag van €720,-
- Een particulier geeft ons twee mobieltjes voor onze studenten
- De gemeente Koggenland schenkt ons € 300,-
- Ter gelegenheid van een verjaardag ontvangen wij €605,-
- Van de Delta Lloyd Groep Foundation ontvangen wij €500,-
- Van een familie ontvangen wij € 300,-
- Onze stand op de Onkruidbeurs levert ons 304 euro op én een paar nieuwe donateurs
- Ter ere van de 120 jarige samenwerking tussen Delta Lloyd en Hienfeld B.V. ontvangen wij € 5000,-